

Kriimsilma issandal wõeti kingad eeslimese jalgadest keddre luni mahha, emmandale nisammoti taggumise jalgadest. Mõllemad waejed kautasid jalgade küllest nahha küündega, lammasid sures wallus wingerdades Messikäppa kõrwas maas, ja ootid surma; agga Reinowadder olli kingad ja pauna wõinud, astus nende jure ja ütles pilkades Kriimsilma emmandale: „Kulla, pai eidele! näete mis kennast teie ued kingad minno jallas istuwad, oisego olleks mulle tehtud; ma lodan kuu neid piddada! Mõnda waewa näggite kü mind uk'a sates, minna näggin nisammoti teie pärrast waewa, agga wata õanne: minno tõwaw affas parremine siigginema. Teie rõemustasite enne sedda, nüüd on rõemustamine minno käes! se on Mailma wiis. Teed käies tahhan iggapäw teie peale mõttelda ja meeles piddada, et teie mulle mehega lask pari tubli kingi, ja Messikäp hä pauna andis.“ Kriimsilma emmand ütles wallasast ohkades: Meie patto nubtlusels lasseb Jummal teie kurjad tööd siigineda, agga üksford saab ka teie mõet kuhjaga täis. Messikäp ja Kriimsilm issand ei lausund sõnna; Reinowadder piddas mõttes nõu, mis puusi Hintsile piddi teggema, kes üksi seford teotamata olli jänud.

Teisel ommikul wõidis Reinowadder ülge raawaga kingi, enne kui jalga pannit, wõttis pauna selga, keppi kätte ja tõttas siis kunninga jure jummalaga jätma. Terretades ütles temma: „Teie allam sullane on praego minnikul; kutsuge omma pappi ja sundige tedda mind õnnistama, et minno wäljaminnik ning siisetullik õnnistatud olleksid.“ Dinas Kobbefel olli kunninga koas pappi ammetil, tedda lastis kunningas filmapilgul senna kutsuda ja ütles: „Euggege mõnni senna palwe Reinowadderi issandale ja õnnistage tedda teele, temma lähheb kaugele rändama, ja tulleb kui pühha mees üksford taggasi.“ Dinas kostis allandlikult: „Armoline kunninga issand, eks teie olle kuulnud, ludda Reinowadder kirrifo wande al seisab? Õnnistaksin

tedda tänna, siis langeks praust ning piiskop ühllase minno kaela peale ja kiusussid mantli mul seljast. Wõiks asja sallamabti toimetada, et Kurrefares ja Kusalus teadmata jääks, siis täidaksin rõemoga teie kunninglikko tahtmist.“ Kunningas ütles äggedaste: „Mis pik lorrifemine se on! Tahhate Reinowadderi issandat õnnistada, siis õnnistage; kui ei tahha: siis minge omma prausti ja piiskoppiga selisid pörge. Wai kas ehk affan teie suggusi eesitels weel paluma? Kas sa immet nääd! teie sulgere minno wasto tõrkuda!“ Kobbefel oltis kõrwa tagga süggades nõu, temma kartis kunninga wihta, agga ei tahtnud siiski mantlid kautada. Siiski wõttis ta ramato taskust, affas palweid Reinowadderi ülle luggema. Pärrast õnnistamise siitsetamist andis oinas teemehhele pauna ja leppi, ja teekäia olli walmis. Temma ütles petlikko silmaueega: „Palloge minno eest iggapäw funni taggasi jõuan.“ Kunningas küsis: Miss teil ni suur kiir tagga? Jäge tänna mulle weel wõersiks, teie ollete mul wägga armas. Reinowadder wastas: „Armoline kunningas! ärge wiitse piskemalt minno aega; minna tõttan pühha teekäigile, sellepärrast ande mulle lubba lahkuda.“

Kunningas andis kobbhe pallutud lubba, ja käskis et kõik suremad issandad Reinowadderit saatma lähheksid. — Käske täites sadeti Reinowadder sure ou ning illoga linnast wälja, mängi- ja laulo-mehhed käisid ees. Mässikäp ja Kriimsilm emmandaga watasid ohkades wangitorni afnast Reinowadderi uhket minnikut. Minnes ütles Reinowadder kunningale: „Kandke oolt et need lask kurjateggijad pallo ei pease! piddage neid wangitornis ööd ja päwad abhelas. Peaksieksid nemmad lahki, siis olleks teie elloots liggidal. Mõttelge minno sõnna peale, aus kunningas.“ Seddawisi rälides läks temma wagga näol, agga kurjad mõtted südames teele; kunningas tõttas surema issandadega linna taggasi. Kobbefella ja Argpüski meel läks ärdaks Reino-